

การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดงในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
COMMUNITY PARTICIPATION IN TALAYBUA DANG CONSERVATION TOURISM WITHIN CHIANG WAE MUNICIPAL AREA, KUMPHAWAPI DISTRICT, UDONTHANI PROVINCE

อานิสงค์ โอทาทะวงษ์ 5337814 SHEV/M

สค.ม. (สิ่งแวดล้อม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: วิชาสินี อโนมะศิริ, วท.ค. (เทคโนโลยีบริหารสิ่งแวดล้อม) จิราพร จักรไพวงศ์, สค.ม. (สิ่งแวดล้อม), วนิพพล มหาอาษา, ปร.ค (ประชากรศาสตร์), ชนันนา รอดสุทธิ, วทค. (เทคโนโลยีบริหารสิ่งแวดล้อม)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว เพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดงในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหวการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือประกอบการสัมภาษณ์ ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานีจำนวน 340 คน ครัวเรือน และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้ระบบ โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ค่าสถิติที่ใช้คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติทางทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (T-test) และค่าสถิติการวิเคราะห์หนึ่งแปรทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดงส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ และตัวแปร อาชีพ รายได้ ระยะทางไปยังทะเลบัวแดง สถานภาพในชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การใช้ประโยชน์จากทะเลบัวแดง ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความตระหนักเกี่ยวกับคุณค่าของแหล่งน้ำสาธารณะทะเลบัวแดง มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวทะเลบัวแดง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาอาศัยในชุมชน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวทะเลบัวแดง ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ที่สำคัญได้แก่ กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ผ่านสื่อมวลชน ยังน้อยเกินไป อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดงนอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วมต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ควรทำเทียบเรือรองรับนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นทุกปีและขาดงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก ในการทำกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ไม่สามารถดำเนินการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาคือ ควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากยิ่งขึ้น จัดเจ้าหน้าที่ วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ไปยังชุมชนต่างๆ สร้างทำเทียบเรือแห่งที่ 2 ที่บ้านเชียงแหว และหน่วยงานราชการในระดับนโยบายควรจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม/การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/ทะเลบัวแดง

COMMUNITY PARTICIPATION IN TALAY BUA DANG CONSERVATION TOURISM WITHIN CHIANG WAE MUNICIPAL AREA, KUMPHAWAPI DISTRICT, UDONTHANI PROVINCE

ANISONG OTHATAWONG 5337814 SHEV/M

M.A. (ENVIRONMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: WILASINEE ANOMASIRI, Ph.D.(ENVIRONMENTAL TECHNOLOGY MANAGEMENT, JIRAPORN CHUCKPAIWONG, M.A (ENVIRONMENT), WANIPPOL MAHAARCHA, Ph.D (POPULATION), SHANANA RODSUTHI., Ph.D.(ENVIRONMENTAL TECHNOLOGY MANAGEMENT)

ABSTRACT

This study aims to examine the community participation level in TalayBua Dang Conservation Programs within Chiang Wae Municipality and to test the difference of relevant factors, including the learning regarding current problems, obstacles and guidelines to promote TalayBua Dang Conservation within Chiang Wae Municipal Area. This study has been designed as the qualitative research, using the constructed questionnaire to interview 340 household members who lived in Chiang Wae Municipal Area, Kumpawapi District, Udonthani Province. The acquired data from interviewing were analyzed with the computerized program SPSS, whereas the statistical analysis was performed through Frequency Distribution, Percentage, Mean and Standard Deviation, including T-test and One-Way ANOVA.

The findings showed that the majority of the TalayBua Dang Conservation community participated at a low level. Variables including occupation, income, travelling distance to TalayBua Dang, community status, community participation in activities, exploitation of TalayBua Dang, knowledge on conservation tourism, and awareness about the value of TalayBua Dang affected the community participation in TalayBua Dang tourism programs. Result showed the statistically significant difference 0.05. Regarding the remaining variables: gender, age, educational levels, number of household members, periods living in the community, and subscribed media channel on tourism conservation news, they had influenced on the community participation in TalayBua Dang tourism programs with no statistical significant difference.

The main problem and obstacle relating to TalayBua Dang conservation tourism programs involved accessing conservation tourism news through media, while the majority of information sources provided inadequate knowledge or an accurate understanding about TalayBua Dang tourism conservation management program. Moreover, the majority of the community members had no desire to participate in TalayBua Dang tourism conservation.

The findings indicate that the available docking piers are not sufficient enough to service the increasing number of tourists. In addition, the lack of budget support program from outside agencies to promote campaign for TalayBua Dang tourism conservation cause attempts from development program to be ineffective.

This research recommends more public relations to disseminate more news on tourism conservation as well as assigning the conservation officers, lecturers or field specialists to educate people. Furthermore, there should be more activities to promote Talay Bua Dang conservation tourism in other communities. The second pier at Chiang Wae should be constructed, whereas the government agency as the policy maker should allocate enough budget to promote tourism conservation campaign.

KEY WORDS: PARTICIPATION/ TOURISM CONSERVATION/ TALAY BUA DANG

172 pages